

Євгенія Равасіо (переклад з польської Любомири Паньків)
Переклад англійською мовою можна знайти за посиланням:
(https://www.fatherspeaks.net/pdf/the_father_speaks_english_v-2005-02.pdf)

ОТЕЦЬ ГОВОРИТЬ ДО СВОЇХ ДІТЕЙ

ВСТУП

Бог – мій Отець

Ось клич, який сьогодні щораз частіше звучить у світі: чи люди розпізнають в Богові Отця? Відчуваємо, що наш обов'язок – опублікувати це Послання, визнане Церквою, котре Бог Отець дав світові через улюблене створіння – сестру Євгенію Єлизавету Равасіо. Уважаємо також необхідністю публікацію свідчень, укладених Олександром Каїлльотом, єпископом Гренобля, як результат праці Комісії експертів, запрошених з різних куточків Франції для проведення дієцезійного процесу, започаткованого 1935 року. Тривав він 10 років. У Комісію входили: Вікарій єпископа Гренобля, єпископ Гуерри – теолог; брати Альберто і Августин Валенціни – єзуїти, найбільші авторитети в царині філософії й теології та експертизи в оцінюванні таких випадків; два доктори медицини, один з них – психіатр.

Довіряємо Пресвятій Діві Марії розповсюдження цього Послання і разом з Нею благаємо Святого Духа, щоб допоміг людям зрозуміти і пізнати глибоке милосердя, яке відчуває Отець до кожної людини.

Мати Євгенія Єлизавета Равасіо

Ким була Мати Євгенія? Ким було створіння, яке Отець називав “улюблена доня...”, “Моя рослинка”?

Ми переконані, що Мати Євгенія була і надалі є однією з найбільших світлих постатей тих часів, малим пророком нової Церкви, де Бог Отець – центр і вершина віри та єдності, найдосконаліший ідеал духовності. Мати Євгенія є тим світлом, котре Отець жертвував світові у часи хаосу і темноти, щоб пізнав він дорогу, якою потрібно ступати.

Вона народилася 4 вересня 1907 року в селянській родині в Сан-Гервасіо-Адда (тепер Капріат-Сан-Гервасіо), у провінції Бергамо. Відвідувала тільки початкову школу і після кількох років праці на фабриці, у 20 років, вступила до Згромадження Сестер Матері Божої Апостолів, де розвинулась їй велика харизматична особистість. У 25 років с. Равасіо вибрали Генеральною Настоятелькою того Згромадження. Упродовж 12 років місійної діяльності відкрила майже 70 осередків з лікарнею, школою, церквою в найбільш опущених місцях Африки, Азії, Європи. Відкрила перші ліки проти прокази, які отримала з зерна тропічної рослини, ліки, які згодом вивчено і опрацьовано в Інституті Пастера в Парижі. Заохотила до апостольської місії Рауля Фоллеріо. Він на основі засад (які вона сформулювала), став визнаним апостолом прокажених.

Запроектувала і зреалізувала в Азопті (Берег Слонової Кості) в 1939-41 роках “Місто Прокажених” – великий лікувальний центр, площею 200 тисяч квадратних метрів, що і нині є одним з основних закладів, що займається оздоровленням цих хворих в Африці й у світі. За це досягнення Франція нагородила Згромадження Сестер Матері Божої Апостолів і його Генеральні Настоятельку, Мати Євгенію, найвищою народною відзнакою за активну громадську діяльність.

Мати Євгенія відійшла у вічність до Отця 10 серпня 1990 року.

Найважливішим є те, що вона залишила нам Послання: “Отець говорить до Своїх дітей” – єдине об'явлення Бога Отця, яке Церква визнала правдивим після 10 років надзвичайно скрупульозних досліджень. Слід звернути увагу на той факт, що Отець виголосив Послання Матері Євгенії латинською мовою, якої вона зовсім не знала. Це відбулося у 1932 році. В 1981 році ми познайомилися з Посланням, а в 1982 – в 50-ту річницю – опублікували його італійською мовою. Численні чуда ласки, які спливають із цього Послання, спонукали нас до безплатного розповсюдження його в тюрмах, казармах, лікарнях. Подбали ми і про те, щоб його опублікували французькою, англійською, німецькою, іспанською і польською мовами. Триває переклад на російську.

Окрім того у Післямові пропонуємо увазі читача свідчення Олександра Каїлльота, єпископа Гренобля. Спокою і Миру!

о. Андреа д'Асканіо

ЗОШИТ ПЕРШИЙ
1 липня 1932 року

Свято Найдорожчої Крові Господа нашого Ісуса Христа

Ось назавжди благословенний день обітниць Отця Небесного! Сьогодні закінчуються довгі дні приготувань і відчуваю, і вже близько, дуже близько мить приходу мого Отця і Отця всіх людей. Ще декілька хвилин молитви, а потім – різні духовні радості! Охоплює мене прагнення побачити і почути Його! Моє серце, спалене любов'ю, відкрилося з такою великою довірою, що стверджую: досі ніколи й ні до кого не мала такої довіри. Думка про мого Отця сповнює мене шаленою радістю.

Нарешті чую спів. Приходять Ангели і оголошують ушасливлене прибуття! Їх співи такі прекрасні, що постановила собі записати їх, як тільки буде можливість. Хорали призупинилися на хвилинку – й ось ескорт вибраних Херувимів, Серафимів з Богом нашим, Творцем і Отцем нашим! Я впала обличчям до землі, занурившись у прірву Моєї вбогості. Відмовила *“Величає душа моя Господа”*. Потім Отець сказав мені сісти біля Нього і записати те, що Він постановив переказати людям. Ескорт, що Його супроводжував, зник. Залишився зі мною лише Отець і поки сів, промовив до мене:

“Це Я говорив тобі і ще раз кажу: не можу вже другий раз принести в жертву мого Улюбленого Сина, щоб переконати людей у Своїй любові до них. Однак приходжу до них, приймаю їхню подобу і їхню обмеженість, аби їх любити і щоб вони пізнали ту Любов. Подивись, відкладаю Свою славу, щоб прибрати поставу звичайної людини!”

Прийнявши вигляд звичайної людини, зложив корону і хвалу і біля стіп Своїх, поклав земну кулю на Своє Серце, підтримуючи її лівою рукою. Сів біля мене. Про Його прибуття, поставу, яку захотів прибрати, Його любов можу сказати лише кілька слів!

Через неосвіченість не знаходжу слів, щоб висловити те, що Бог дав мені зрозуміти.

“Мир і Спасіння, – сказав, – цьому домові й цілому світові! Нехай Моя Сила, Моя Любов і Мій Святий Дух зворушать серця людей, аби ціле людство звернулося до Спасіння і прийшло до свого Отця, бо Він шукає його, щоб виявити Йому любов і спасти! Нехай Мій намісник Пій XI, зрозуміє, що це – дні спасіння і благословення. Аби не змарнувати час, нехай зверне увагу дітей на Отця, який приходить, щоб чинити добро в цьому житті та приготувати їм щасливу вічність.

Я вибрав цей день, щоб розпочати Свою справу посеред людей, бо сьогодні свято Найдорожчої Крові Мого Сина Ісуса. Маю намір занурити в ту Кров справу, котру розпочинаю, щоб вона принесла великі плоди цілому людству.”

Ось правдива мета Мого приходу:

1. Приходжу, щоб зняти непотрібний страх, який Мої створіння відчувають до Мене. Прагну, щоб вони зрозуміли, що моя радість полягає в тому, аби Мене пізнали, любили і почитали Мої діти, тобто всі люди теперішнього і майбутнього.
2. Приходжу принести надію людям і народам. Скільки ж давно вже її втратили! Надія спонукатиме їх працювати для свого спасіння, живучи в мирі та безпеці.
3. Приходжу, щоб Мене пізнали такого, який Я є: щоб довір'я людей зростало одночасно з любов'ю до Мене, їхнього Отця, який має тільки одне прагнення: чувати над всіма людьми і любити кожного з них, як Свою єдину дитину.

Художник насолоджується внутрішнім спогляданням образу, який намалював.

Так і Я отримую задоволення і радість, сходячи до людей – шедевру Мого діла творіння! Час квапить. Я би хотів, щоб людина якнайшвидше довідалася, що люблю її й відчуваю найбільшу радість, перебуваючи і розмовляючи з нею як батько зі своїми дітьми.

Вічний, і коли був Один Єдиний, уже тоді постановив використати всю Свою Могутність для створення істот на Свою Подобу. Однак, перш за все потрібна була матерія, щоб істоти ті могли знайти засоби для існування. Згодом Я створив світ. Наповнив його всім, що – як Я знав – буде людям потрібне: повітрям, сонцем, дощем і багатьма іншими предметами, бо знав, що будуть їм потрібні для життя.

Укінці створив людину! Тішився Я Своїм творінням! Однак людина впала у гріх, але саме тоді об'явилась Моя безконечна доброта.

У Старому Завіті Я створив пророків, аби жили посеред людей, яких Я створив. Дав їм знати про Мої прагнення, Мої тривоги і Мої радості, щоб переказували їх усім. Чим більше поширювалося зло, тим сильніше Моя доброта спонукала Мене до порозуміння з душами справедливими, щоб переказували Мої поради тим, котрі спричиняють нелад. Деколи Я мусив бути суворим щоб їх віднайти – а не покарати, бо це спричинило б тільки зло – і відвернути від зла та направити до Отця і Творця, про якого забули і перестали думати про Нього через свою невдячність. Пізніше зло так залило серця людей, що Я був змушений зіслати на світ нещастя, аби очистити їх терпіннями, знищенням їхніх багатств чи навіть позбавленням життя. Був потоп, знищення Содоми і Гоморри, війни тощо.

Проте Я завжди прагнув залишатися в світі, між людьми. Отож – під час потопу – Я був поруч з Ноєм, єдиним тоді праведним. І під час інших нещасть Я завжди знаходив якогось праведного, в якому перебував і в якому жив посеред людей того часу. І так було завжди.

Світ часто очищався від зіпсуття, дякуючи Моїй безконечній доброті до людей. Я вибрав деякі душі, які мені подобалися, щоб через них радіти разом з моїми створіннями, людьми.

Я обіцяв світові Месію. Чого я тільки не вчинив, щоб приготувати Його прихід! Я появлявся в символах, котрі Його представляли, вже тисячі років до Його приходу!

А ким є цей Месія? Звідки прийде? Що буде чинити на землі? Кого прийде виявити? Месія – Бог. А ким є Бог? Бог – Отець, Син і Святий Дух. Звідки прийде, іншими словами, хто Йому доручив прийти між Люди? Я, Його Отець, Бог. Кого представлятиме на землі? Свого Отця, Бога. Що робитиме на землі? Вчинить, що Отець, Бог, буде пізнаний і Його полюблять. Адже ж говорив:

“Хіба не знали, що Я маю бути при справах Отця Мого” (Лк. 2, 49).

“Бо зійшов Я з Неба не для того, щоб волю власну чинити, а волю Того, хто Мене послав” (Ів. 6, 38).

“Чого б ви тільки попросили в Отця, він дасть вам у Моє Ім'я” (Ів. 15, 16; 16, 23).

“Тож моліться так: Отче наш, що єси на небі” (Мт. 6, 9)

Далі – оскільки прийшов прославити Отця і дати можливість пізнати Його людям – говорить:

“Хто Мене бачив, той бачив Отця” (Ів. 14, 9)

“Тож вірте Мені, що Я в Отці, й Отець у Мені” (Ів. 14, 11).

“Ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене” (Ів. 14, 6)

“Ним постало все, і ніщо, що постало, не постало без Нього” (Ів. 1, 3) тощо.

Бачите, о люди, що цілу вічність Я мав тільки одне прагнення: дати вам можливість пізнати Себе, дозволити вам полюбити Мене. Я прагнув неуханно бути біля вас. Чи хочете мати правдивий доказ цього прагнення, котре висловив?

Чому Я наказав Мойсеєві збудувати святиню і Кивот Завіту? Чи не тому, що щиро прагнув замешкати з Моїми створіннями, людьми, як Отець, Брат, вірний Приятель?

Однак люди про мене забули, образили мене незліченними гріхами. Саме тому Я дав Мойсеєві Свої заповіді, щоб все-таки пам'ятали про Бога, їхнього Отця, і про Його єдине бажання спасти їх. Прагнув, щоб люди, які виконуватимуть заповіді, пам'ятали про безконечну доброту Отця, який заклопотаний тільки їхнім спасінням тепер і в майбутньому.

Усе те знову забулося, і люди застрягли в помилках і страху, вважаючи важким дотримання заповідей, котрі Я дав через Мойсея. Встановили інші правила відповідно до своїх вад, які легше виконувати. Поступово – із-за перебільшеного страху, який відчували переді Мною – щораз більше про Мене забували і зневажали Мене гріхами. Незважаючи на це, Моя Любов до людей, Моїх дітей, не зменшилась.

Коли переконався, що ні патріархи, ні пророки не змогли посприяти тому, щоб люди Мене пізнали і полюбили, Я постановив прийти Сам. Але як це вчинити, щоб перебувати між людьми? Не було іншого способу, як тільки прийти Самому в другій Особі Мого Божества.

Проте, чи люди Мене пізнають? Чи Мене послухають? Ніяка майбутня подія не укрита від Мене. Тому на ці обидва питання відповів Я Сам Собі: *“Навіть перебуваючи біля Мене злегковажать Моєю присутністю. У Моєму Синові жорстоко зі Мною поступлять, незважаючи на все добро, яке їм виявлю. Зневажають Мене в Моїм Сині, розіпнуть, щоб убити Мене”*.

Чи це Мене стримувало? Ні, Моя любов до моїх дітей, людей, дуже велика. Нічого Мене не стримало. Знайте добре, що Я полюбив Вас, можна було б сказати, більше ніж Свого улюбленого Сина, більше ніж Себе Самого.

Наскільки є правдивим те, що вам говорю? Навіть якщо б життя і смерть одного з Моїх створінь – так як смерть Мого Сина – могли викупити гріхи інших людей, Я би завагався. Чому? Тому, що Я зрадив би Свою Любов, прирікаючи на терпіння іншу дитину, яку люблю, замість того, щоб терпіти Самому в Своєму Синові. Не хотів би ніколи завдавати страждання Своїм дітям.

Ось коротко про Мою Любов аж до Мого приходу поміж людей за посередництвом Мого Сина. Більшість людей знає про всі ці події, але ігнорує їхню суть – те, що всім керувала Любов.

Так, це – Любов. Вона – те, на що прагну звернути вашу увагу. Проте тепер та Любов забута. Прагну її вам пригадати, щоб ви навчилися пізнавати Мене таким, яким Я є. Не будьте ж боязливими невільниками Отця, який вас так любить.

У цій розповіді – як бачите – ми перебуваємо заледве в першому дні першого віку, а хотів би Я довести її до теперішніх днів, до ХХ сторіччя.

Як же Мою любов, любов Отця забули люди? Але ж люблю вас так ніжно! Чого лише не вчинив в Особі Сина Мого, котрий став людиною! Божество було укрите в тій людській природі: малій, бідній, упокореній. Проводив з Моїм Сином, Ісусом, життя, повне самовідречення і праці. Приймав Його молитви, щоб указати людині дорогу, яка дозволить їй завжди справедливо поступати, а в кінці безпечно дійти до Мене!

Звичайно, добре розумію слабкість Моїх дітей. Тому порадив Моєму Синові дати їм засоби, з допомогою яких піднімуться зі своїх упадків.

Ті засоби допоможуть їм очиститися з гріхів, аби знову вони стали дітьми Моєї Любові. Це насамперед сім Тайн. Проте найдоступнішим способом вашого спасіння – незважаючи на ваші упадки – є Хрест, а на Ньому – Найдорожча Кров Мого Сина, котра – якщо тільки цього прагнете – щохвилини виливається на вас чи то в Тайні Покаяння, чи під час Найсвятішої Жертви Святої Літургії. Мої дорогі діти, вже двадцять років наповнюю вас тими добродійствами і спеціальними ласками, а результат дуже мізерний!

Багато Моїх створінь, які через Мого Сина стали дітьми Моєї Любові, дуже швидко потрапили у вічну прірву. Насправді не пізнали моєї безмежної Доброти. А Я вас та люблю! Зокрема ті, хто знає, що Я Сам приходжу для того, щоб з вами порозмовляти, щоб дати вам можливість пізнати Мою Любов, не кидайтеся в прірву, зжальтесь над собою. Я – ваш Отець.

Якщо б ви назвали Мене Отцем і засвідчили б Мені свою любов, то чи Моє Серце таке було б затверділе і таке нечуле, що дозволило б вам загинути? Ні, ні, не вірте в це! Я – найліпший з батьків! Знаю слабкість Своїх створінь! Прийдіть до Мене, прийдіть з довір'ям і любов'ю, а Я по вашій скрусі серця пробачу вам, якщо ваше серце буде в скрусі! Навіть якщо б ваші гріхи були такі огидні, як болото, ваша віра і ваша любов дозволять Мені про них забути до такої міри, що не будете осуджені. Я – справедливий, це правда, але Любов віддячить за все!

Послухайте, діти Мої! З допомогою порівняння хочу запевнити вас у Своїй Любові. Для Мене ваші гріхи – як залізо, а ваші акти любові – як золото. Навіть якщо ви дасте мені тисячу кілограмів заліза, воно не матиме для Мене такої вартості, як десять кілограмів золота, що Ви Мені пожертвуєте! Це означає, що маленькою крихтою Любові можна відпокутувати великі провини.

Це лиш в незначній мірі подібне на Мій суд над Моїми дітьми, – людьми, всіма без винятку. Тому приходьте до Мене. Я так близько до вас! Любіть Мене і шануйте, щоб не були осуджені або щоб судили вас із нескінченною милосердною любов'ю. Не сумнівайтеся! Якби Моє Серце не

було таким, світ вже давно перестав би існувати: відразу, як люди вчинили гріх! Тим часом ви є свідками, що Моя опіка неуханно виявляється в ласках і різних добродійствах. Можете з того зробити висновок, що Отець – батько над усіма батьками, який любить і ніколи не перестане любити, тільки щоб ви цього прагнули.

Приходжу до вас двома шляхами: *через Хрест і Євхаристію!*

Хрест – це Моя дорога сходження до Моїх дітей. Постановив, що через Нього Мій Син вас відкупить. Для вас Хрест є шляхом до Мого Сина, а через Мого Сина до Мене. Без Нього ви ніколи не могли би прийти до Мене, бо людина через гріх стягнула на себе кару – розлуку з Богом.

В **Євхаристії** перебуваю поміж вами як батько в своїй родині. Мій Син установив Святу Євхаристію, щоб кожен Кивот став скарбничкою Моїх Ласк, Моїх Багатств і Моєї Любові, аби дати їх людям, Моїм дітям.

Тими двома шляхами неуханно сходить Моя Могутність, а також Моє незмірне Милосердя.

Об'явив вам, що Мій Син Ісус представляє Мене перед людьми і що через Нього постійно перебуваю між ними. Тепер прагну вам показати, що приходжу до вас також через Мого Святого Духа, щоб бути посеред вас.

Третя Особа Мого Божества виповнює Свою місію без розголосу, і людина часто її не зауважує. Це уможлиблює Моє перебування не тільки в Кивоті, але й у душах усіх, хто перебуває в стані ласки. В них споруджую Мій Трон і завжди перебуваю як правдивий Отець, який любить, охороняє і допомагає своїй дитині. Ніхто не може зрозуміти радості, яку Я відчуваю, коли перебуваю на самоті з душею. Ніхто ще не зрозумів безмірних прагнень Мого Серця Бога Отця: прагну, щоб мене *знали, любили і почитали* всі люди, праведники і грішники. Це три ознаки честі, котрі бажаю отримувати від кожної людини, бо Я – завжди милосердний і добрий, навіть до найбільших грішників.

Чого тільки не вчинив Я для Свого людства від Адама до св. Йосифа, названого батька Ісуса, і від св. Йосифа донині, щоб людина могла віддавати Мені особливу честь, котра належиться Мені як Отцю, Творцеві і Спасителеві? Проте Мені ще не віддали тієї належної честі, котрої Я так прагнув і прагну!

У Книзі Виходу читаєте, що Бога належить ушановувати особливо. У Псалмах Давида також закладена ця наука. Серед заповідей, які Я Сам дав Мойсеєві, на першому місці така: *“Найбільше вшановуй і люби Бога”*.

Любов і честь – це дві речі, які йдуть у парі. Ви повинні почитати Мене особливо, бо я вас наповнив багатьма добродійствами!

Даючи вам життя, хотів створити вас на Свою Подобу. Ваше серце є таким вразливим, як Моє, а Моє – як ваше!

Чого б ви не вчинили, якби хтось із ваших близьких зробив вам незначну послугу, щоб вам було приємно? Найбільш незворушлива людина відчувала би до тієї особи безмежну вдячність. Кожний старався би зробити їй найбільшу приємність, аби віддячити за послугу.

Отож і Я буду вам набагато більше вдячним і обдарую вас вічним життям, якщо вчините Мені малу послугу, вшановуючи Мене так, як вас про це попрошу.

Визнаю, що віддаєте Мені честь у Моєму Синові. Знаю, що є такі, хто піднімається повністю від Мого Сина до Мене, але їх дуже Мало. Проте не думайте, що віддаючи честь Моєму Синові ви не вшановуєте Мене! Звичайно, що так! Вшановуєте Мене, бо перебуваю в Моєму Синові! Все інше, що становить Його славу, одночасно є і моєю славою. Проте хотів би відчути, що людина особливо вшановує свого Отця і Творця.

Чим більше почитатимете Мене, тим більше вшануєте Мого Сина, бо з Моєї волі Він став Воплоченим Словом і прийшов, щоб бути між вами і дати вам можливість пізнати Того, хто Його послав.

Якщо Мене пізнаєте, полюбите більше, ніж до цього часу, Мене і Сина Мого Улюбленого. Подивіться, скільки Моїх створінь – відколи стали Моїми дітьми через таємницю Відкуплення – не живе на пасовиськах, котрі Я приготував для всіх людей через Сина Свого. Подивіться, скільки – це

відомо – не знають ще про ті пасовиська. Як багато створінь, що сформовані Моїми руками, – про існування котрих вам не відомо, лише Мені – не знають навіть чії руки їх створили!

О, як хотів би Я вчинити, щоб Мене пізнали як Всемогутнього Отця. Я є ним для вас і так само хотів би ним бути для них завдяки Моїм добродійствам! Хотів би сприяти тому, щоб їхнє життя – завдяки Моїм заповідям – протікало більш гармонійно. Хотів би, щоб ви пішли до них у Моє Ім'я і щоб їм про Мене розповіли. Так, скажіть їм, що мають Отця, який створив їх і прагне дати їм скарби, якими Він володіє. Передусім, говоріть їм, що про них думаю, що їх люблю і хочу дарувати їм вічне щастя.

Ох! Обіцяю вам, що люди дуже скоро навернуться. Вірте, що коли б ви почали – ще від заснування первісної Церкви – вшановувати Мене і сприяти тому, щоб Мене прославляли, поклонялися Мені з особливою честю, то через двадцять віків залишилось би небагато людей, які б сповідували поганство, ідолопоклонство чи належали до інших фальшивих і злих сект, в які людина влітає із закритими очима, щоб кинутися в прірву вічного вогню! Бачите скільки ще залишилося праці!

Моя година настала! Треба, щоб люди Мене знали, любили і почитали, щоб, сотворивши їх, Я міг бути їхнім Отцем, Спасителем і, зрештою предметом їхньої вічної розкоші.

До цього часу говорив вам про речі, які ви знаєте. Проте хотів їх пригадати вам, що ви ще більше впевнилися в тому, що Я – найліпший Отець, а не страшний, як уважаєте, і що Я – Отець усіх людей, які живуть тепер, а також тих, яких створюватиму аж до кінця світу. Знайте, що прагну бути *знаним, любленим* і, насамперед, ушанованим. Нехай усі приймуть з вдячністю Мою нескінченну Доброту до всіх, особливо до грішників, хворих, умираючих і терплячих! Нехай знають, що маю тільки одне прагнення: любити їх всіх, дарувати їм Свої ласки, пробачати, коли жалують за вчинене. Насамперед прагну не осуджувати їх згідно зі Своюю Справедливістю, лише згідно зі Своїм Милосердям, щоб усі були врятовані та захищені в коло Моїх вибраних.

Закінчуючи, складаю вам обітницю, наслідки котрої будуть вічними, а саме:

Взивайте Мене іменем Отця з вірою і любов'ю, і все отримаєте від Свого Отця, відчувши одночасно любов і милосердя. Нехай Мій син, а твій отець духовний навчиться займатися Моєю славою і перекаже слово в слово те, що Я порадив тобі написати, а також те, що ще скажу тобі писати, аби люди довідались, що – не додаючи чогось іншого – легко і приємно читати повчання про те, про що хочу, аби знали.

Буду тобі щоденно трохи говорити про Мої побажання щодо людей, Мої радощі, про Мої тривоги, а передусім виявлятиму людям Мою безмежну Доброту і Ніжність Моєї співчуваючої Любові.

Хочу також, щоб твої настоятелі дозволили тобі використати вільні хвилини на зустрічі зі Мною, щоб ти могла щоденно по півгодини потішати і любити Мене. Так сприятимеш тому, щоб серця людей, Моїх дітей, добре пристосувалися до праці над поширенням культу, форму котрого, власне, Я вам подав. Завдяки йому дійдете до тісного зв'язку з Отцем, який прагне бути любленим Своїми дітьми.

Прошу тебе проводити дні, добре зосередившись, щоб та справа, котру прагну завершити серед людей, поширилася серед різних народів якомога швидше і щоб ті, які будуть заняті її розголошенням, не допустили найменшої необережності. Будеш щасливою, коли мало розмовлятимеш зі створіннями. Навіть коли знаходитимешся серед них, розмовлятимеш зі Мною і слухатимеш Мене в тайнику серця.

Отже, друге, що хочу, щоб ти зробила: коли інколи говоритиму до тебе, тільки для тебе, запиши Мої довірливі визнання в спеціальному щоденнику, позаяк, маю намір звернутися до людей.

Поєднаний з людьми більш тісно, ніж матір зі своїми дітьми. Від часу створення людини ніколи – ані на хвилину – не перестаю перебувати при ній. Як Творець і Отець людини відчуваю потребу любити її. Не тому, що Я її потребую. Це Моя Любов Отця і Творця спонукає Мене любити людину. Перебуваю, власне, поруч із людиною. Всюди йду за нею, допомагаю їй у всьому, зараджую всьому.

Бачу її потреби, її втому, всі прагнення. Приходить до неї з допомогою і рятувати її – це найбільше Моє щастя.

Люди думають, що Я – грізний Бог і віх кидаю до пекла. Їх очікує несподіванка наприкінці часів, коли побачать, що багато душ, які вважалися пропавшими, утішаються вічним щастям серед вибраних!

Хотів би, щоб усі Мої створіння були переконані в тому, що існує Отець, який чуває над ними і який хоче зробити так, щоби вже тут, на землі, передчували самк вічного щастя.

Мати ніколи не забуває про маленьку істоту, яку народила. Я теж пам'ятаю про всіх істот, яких дав світові. Чи ж це не прекрасно? Мати любить істоту, яку Я їй дав. Я також її люблю, але ще більше, ніж вона, бо це Я її створив.

Інколи здається, що мати менше любить своє дитя із-за якоїсь вади у нього, Я – навпаки – люблю його ще більше. Мати може про нього забути або рідко згадувати, коли воно вже вийде з-під її опіки. Я, однак, ніколи про нього не забуваю, постійно його люблю. Навіть якщо воно не пам'ятає про Мене, свого Отця і Сотворителя, то Я про нього пам'ятаю і постійно люблю його.

Раніше Я вам говорив, що хотів би вам жертвувати вже тут, на землі, вічне щастя, але ви не зрозуміли цих слів. Ось їх значення. Якщо Мене любите і кличете з довір'ям солодким Іменем Отця, то починаєте пізнавати вже на цім світі любов і довіру, котрі стануть причиною вашого щастя у вічності. Будете її оспівувати разом з вибраними в Небі. Чи це не завдаток щастя в Небі, яке триватиме вічно?

Прагну, щоб людина часто пригадувала собі, що Я є там, де вона знаходиться. Нехай пам'ятає, що вона не могла б жити, якщо би Я не був з нею і не жив разом з нею її життям. Незважаючи на її безвір'я, ніколи не перестаю бути біля неї.

Ах, як Я бажаю побачити сповнення Мого прагнення, котре хочу вам запропонувати!

Донині людина назагал не думала про те, щоб зробити Богу, Отцеві своєму, приємність, про яку маю намір вам розказати. Отож хотів би побачити, що постає велика довіра між людиною та її Отцем Небесним, правдивий дух співжиття, але одночасно й делікатності, що не надуживає Моєю великою Добротою.

Знаю ваші потреби, прагнення і те все, що є у вас, але яким би Я був щасливим і вдячним, коли побачив би, що приходите до Мене і довіряєте Мені свої потреби, як дитина, сповнена довір'ям до свого батька. Чи міг би відмовити вам в якійсь справі, – більшій чи меншій – коли ви Мене про неї просите?

Хоч Мене ви не бачите і не чуєте, Я завжди поруч у подіях, які відбуваються у вас і довкола вас. Яку ж нагороду ви заслужите того дня, коли, не убачивши мене, увірите в Мене!!!

Навіть тепер, коли Я тут, у власній Особі, між вами всіма, – не бачите Мене, за винятком однієї особи, якій Я дав це Послання – одній єдиній серед цілого людства! Звертаюся, однак, до вас, неустанно повторюючи вам різними способами, що люблю вас, що бажаю, аби ви Мене пізнали, любили і почитали особливим способом. Коли промовляю до вас через ту, яка бачить Мене, і до якої звертаюся, споглядаю вас всіх. Промовляю до всіх і кожного зокрема, і люблю вас так, ніби ви бачите Мене.

Прагну, щоб люди Мене пізнали і відчули, що знаходжуся біля кожного з вас. О люди, пам'ятайте, що Я хотів би бути надією цілого людства. Чи Я вже перестав нею бути? Якщо би Я не був надією людини, вона би загинула. Однак необхідно, щоб про Мене знали, щоб Мир, Довір'я і Любов увійшли в людські серця і допровадили їх до тісного злучення з Отцем Неба і землі!

Не вірте, що Я є тим страшним старцем, яким люди Мене представляють на своїх образах і в своїх книжках! Ні, ні, ні! Я ні “молодший”, ні “старший” від Мого Сина і Мого Святого Духа! Тому теж бажаю, щоби всі – від дитини до старця – взивали Мене з довірою Іменем Отця і Приятеля. Адже Я – завжди з вами, уподібнююсь до вас, щоби вас уподібнити Собі. Якою б великою була Моя радість, якби Я побачив, що батьки вчать дітей Мене часто узивати Іменем Отця, котрим є в дійсності! Дуже хотів би, щоб у тих молодих душах закорінилося довір'я і в повноті – дитяча любов до Мене?

Бажав би Я мешкати постійно в кожній родині, як у Своєму Царстві, щоб будь-хто з певністю міг сказати: *“Маємо Отця, який безконечно добрий, дуже багатий і незвичайно милосердний! Думає про нас і перебуває біля нас, дивиться на нас, Сам нам допомагає, Він дасть нам все, чого нам бракує; якщо Його попросимо. Всі Його багатства належать нам: будемо мати все, чого потребуємо”*. Я тут власне для того, щоб ви просили у Мене те, що вам потрібно: *“Просіть, і отримаєте”*. У Моїй Батьківській доброті дам вам усе, аби кожний міг Мене вважати справжнім Отцем, що перебуває серед своїх, бо так є в дійсності.

Прагну також, щоб у кожній родині на видному місці був образ, який пізніше покажу Своїй донечці. Бажаю, щоби таким чином кожна родина віддалася під Мою особливу опіку, щоб їй легше було Мене почитати. Так щоденно вона дозволить Мені приймати участь у своїх потребах, працях, журбах, терпіннях, прагненнях, а також у радощах, бо Отець мусить знати все про Своїх дітей.

Я, звичайно, про все знаю, бо там перебуваю, але дуже люблю простоту. Вмію до вас пристосуватися. Можу бути малим з малими, дорослим з дорослими, старим зі старцями, щоб усі зрозуміли те, що бажаю їм сказати для їхнього освячення і Своєї слави.

Хіба Я не довів те, про що говорю, в Своєму Синові, який став малим і таким слабким, як ви? Чи те, що ви бачите Мене тут, коли промовляю до вас – не свідчить про це і тепер? Чи не вибрав Я бідне створіння – таке, як ви, щоб до вас промовляти і щоб ви могли зрозуміти те, що хочу вам сказати?

Чи тепер я не уподібнююсь до вас? Бачите, поклав Свою Корону до Своїх стіп, а світ – на Своє Серце. Свою славу Я залишив у Небі і прийшов сюди, щоб стати всім для всіх: бідним для бідних, багатим для багатих.

Як чуйний Отець, бажаю остерігати молодь. На світі стільки зла! Ті бідні недосвідчені душі дозволяють спокусам зводити їх і повільно робити з них повну руїну. О ті, хто особливо потребує когось, хто б остерігав вас в житті від зла, прийдіть до Мене! Я – ваш Отець, який вас більше любить, ніж може вас коли-небудь полюбити якесь інше створіння! Укрийтеся поруч, поруч зі Мною! Поділіться зі мною вашими думками і прагненнями. Буду вас ніжно любити. Дам вам ласку тепер і поблагословлю ваше майбутнє. Будьте певні, що про вас не забуду через п'ятнадцять, двадцять п'ять чи тридцять п'ять років з хвилини, коли вас створив. Прийдіть! Бачу, як сильно потребуєте Отця лагідного і безконечно доброго – такого, як Я.

Не буду застановлятися над багатьма іншими справами, котрі, може, варто було би порушити. Скажу про них пізніше. Тепер бажаю по-особливому звернутися до душ, які Собі вибрав, до священників і монахів: до вас, дорогі діти Моєї Любові. Маю стосовно вас великі плани!

До Папи

Насамперед, звертаюся до тебе, Мій милий сину, до тебе, Мій Вікарію, аби в твої руки віддати цю справу, котра повинна стати найголовнішою серед інших, а тимчасом через страх, яким огорнув людину сатана, тільки тепер довершується.

Ох, як Я хотів би, щоб Ти усвідомив перспективу цієї справи, її велич, широту, глибину і висоту. Хотів би, щоб Ти зрозумів велич Моїх прагнень щодо теперішнього і майбутнього людства.

Якби Ти знав, як бажаю бути знаним і оточеним особливим почитанням посеред людей! Я прагну цього цілу вічність та від створення першої людини. Неодноразово висловлював це людям, особливо в Старому Завіті, але вони ніколи цього не розуміли. Тому тепер забуваю все минуле, аби лише сповнилось усе, що відноситься до моїх створінь у цілому світі.

Опускаюся до найбільшого зі Своїх створінь, Своєї дочки, щоб говорити з нею в її незнанні і промовляти до людей через неї, що не усвідомлює грандіозності справи, яку хотів би Я серед них звершити! Не можу з нею говорити про теологію, напевно, це Мені би не вдалося, не зрозуміла б. Допускаю це, щоб зреалізувати Свою справу з допомогою простоти і невинності. Тепер, однак, Твоя черга вивчити цю справу і якнайшвидше завершити її реалізацію. Щоб Мене знали, любили і особливо почитали – не прошу нічого надзвичайного.

Ось що бажаю:

1. Прагну щоб один день або, принаймні, одну неділю особливо почитали Мене *під Іменем Отця цілого людства*. Хотів би, щоб це свято було офіційним і мало власну Службу Божу. Не важко знайти тексти в Святому Письмі. Якщо бажаєте віддати Мені особливу честь у неділю, то вибираю першу неділю серпня; якщо в інший день тижня, бажаю, щоб це був завжди сьомий день місяця.
2. Прагну, щоб духовенство зобов'язалося розвивати цей культ, а понад усе, допомагало людям пізнавати Мене таким, яким Я є і яким завжди буде біля них, тобто Отцем найніжнішим і найбільш люблячим з усіх батьків.
3. Прагну щоб Я був прийнятий в усіх родинях, лікарнях, також у майстернях й управліннях, казармах і залах, де міністри країн приймають рішення, нарешті, всюди, де знаходяться Мої створіння, навіть тільки Одне! Бажаю, щоб видимим знаком Моєї невидимої присутності був образ: нехай указує, що тут Я дійсно присутній. Так люди будуть виконувати всі свої обов'язки під поглядом свого Отця. Я буду чувати над істотами, котрих створив і вважаю власними дітьми. Отож усі Мої діти перебуватимуть ніби під поглядом свого ніжного Отця. Без сумніву, і тепер Я є всюди, але хочу, щоб Мене представили, як конкретну особу і зауважили.
4. Прагну, щоб упродовж року духовенство і вірні виконували деякі побожні справи, вшановуючи Мене та не занедбуючи своїх постійних занять. Бажаю, щоб Мої священники без страху йшли всюди, до віх народів і несли людям промінь Моєї Батьківської Любові. Тоді душі просвітяться. Навернуться душі невірних, а також усіх тих, що належать до сект, котрі походять не від правдивої Церкви. Так, нехай одночасно і ті – вони теж Мої діти – побачать, як горить перед ними той вогонь, нехай пізнають правду, нехай її приймуть і нехай впроваджують у життя всі християнські чесноти.
5. Прагну, щоб Мене особливо вшановували в семінаріях, новаціях, школах та інтернатах, щоб усі – від найменшого до найбільшого – могли Мене пізнати і любити як свого Отця, Творця і Спасителя.
6. Нехай священники відчувають обов'язок шукати у Святому Письмі те, що говорив Я в іншій епохи – що донині залишилось невідомим – про почитання, якого в надії очікую від людей. Нехай працюють також, щоб Мої прагнення і Моя Воля дійшли до всіх вірних і до всіх людей, наголошуючи на тому, що скажу до всіх людей разом, а також до священників, монахів і монахинь зокрема. Це душі, які вибираю, щоб віддавали Мені велику честь, більшу, ніж світські люди.

Звичайно, повна реалізація планів – котрі Я обдумав для людства і котрі дав їм пізнати – вимагатиме часу! Однак задовільнить Мене один день – так, один день – молитов і зречень душ прекрасних, котрі присвятять себе справі Моєї Любові. Благословлятиму Тебе, сину Мій любий, і стократно відплачу Тобі за все, що вчиниш для слави Моєї.

До Єпископа

Прагну сказати слово також до Тебе, сину Мій, Олександрє, щоб Мої бажання реалізувалися у світі. Необхідно, щоб Ти з отцем духовним цієї “малої рослини” Мого Сина Ісуса, був ініціатором особливого почитання, якого чекаю від людей. Вам, Мої діти, довіряю цю справу та її велике майбутнє.

Говоріть, наполягайте, поширюйте те, що скажу, щоб Мене *знали, любили і почитали* всі створіння. Вчиніть те, чого очікую від вас – така Моя воля – і виконаєте прагнення про, які Я так довго мовчу. За все, що зробите для Моєї слави, Я вчиню у два рази більше для вашого спасіння і освячення. У Небі і тільки в Небі час очікує нагорода, яку вручу вам по-особливому, вам усім, хто працюватиме в цьому намірі.

Створив людину для Себе і цілком природньо, щоби Я був УСІМ для людини. Людина не знає правдивої радості поза своїм Отцем і Творцем, бо її серце створене тільки для Мене.

Моя любов до створінь така велика, що не знаю жодної втіхи, яка б зрівнялася з радістю від перебування між людьми. Моя слава в Небі безконечно велика, проте Моя слава ще більша, коли перебуваю між Моїми дітьми, людьми цілого світу.

Ваше Небо, Мої створіння, є в Раю разом з Моїми вибраними. Там, угорі, в Небі, розважатимете про Мене, споглядаючи Мене безустанно. Там утішатиметеся вічною славою.

Моє Небо є на землі, о люди, з усіма вами! Так, це на землі і в ваших шукаю Свого щастя і радості. Можете дати мені ту радість, що є, зрештою, вашим обов'язком перед вашим Творцем і Отцем. Він того прагне і очікує від вас.

Моя радість перебування серед вас не менша від тієї, котру Я відчував, коли був з Моїм Сином Ісусом під час Його дочасного життя. Це Я послав Свого Сина. Був зачатий з Мого Святого Духа, яким постійно є Я – одним словом, Він був завжди Мною.

До вас, створіння Мої, люблячи вас, як Свого Сина, яким Я є, промовляю, як до Нього: *“Ви – Мої улюблені діти, яких уподобав. Саме тому радію у вашому товаристві та прагну залишитися з вами. Моя присутність серед вас – це немов сонце над землею. Якщо ви добре підготовлені, щоб прийняти Мене, приходжу дуже близько до вас, входжу в вас, освячую і зігріваю Своєю безмежною Любов'ю”*.

Якщо мова йтиме про вас, про вас, душі в стані гріха і необізнаних з релігійною правдою, то не можу ввійти в вас, не зважаючи на те, що Я біля вас. Ніколи не перестаю вас закликати, запрошувати, щоб ви запрагнули отримати добродійства, які приношу, щоб побачили Світло і вилікувалися з гріха.

Не раз споглядаю на вас зі співчуттям через нещасний стан, в якому ви знаходитесь. Дивлюсь на вас з Любов'ю, щоб схилити вас до піддання себе урокам ласки. Проводжу дні, а інколи навіть роки поблизу деяких душ, щоб запевнити їм вічне щастя. Не відають, що Я там, що на них чекаю, що кличу їх щомиті. Це Мене не втомлює, відчуваю радість, перебуваючи біля вас завжди з надією, що одного дня повернетесь до вашого Отця і подаруєте Мені хоч перед смертю декілька доказів любові.

Наприклад, якась душа вмирає несподівано. Була вона завжди для Мене, як марнотратний син. Я наповнював її добродійствами, проте вона відходила, змарнувавши їх, ті дармові ласки свого найласкавішого Отця. Більше того, важко Мене ображала. Я чекав на неї, всюди ходив за нею. Давав їй нові ласки, наприклад, здоров'я. Вчинив так, що її праця давала надмірні плоди, і вона мала їх аж забагато, а Моє Провидіння приносило інколи їй ще нові. Жила в достатку, однак не бачила в сумному мороці своїх злих звичок, що ціле життя її було смугою помилок через постійний смертельний гріх. Проте Моя Любов ніколи не зазнавала втоми. Ходив за нею, любив її і, найголовніше, – хоча відкидала Мене – був задоволений терпеливим життям поруч з нею в надії, що, може, одного дня зауваже Мою любов і повернеться до Мене, Отця і Спасителя.

Накінець, наближається її останній день. Посилаю їй хворобу, щоб вона могла застановитися і повернутися до Мене, свого Отця.

Час минає, й ось мій бідний 74-річний син проживає свою останню годину. Я перебуваю постійно поруч, як завжди. Промовляю до нього з більшою, ніж коли-небудь добротою. Наполягаю, закликаю Свої вибраних, щоб молилися за нього, просили про прощення, котре йому офірую... У ту мить – перед останнім зідханням – відкриває очі, визнає свої гріхи і те, скільки разів відхилявся від правдивої дороги, котра вела до Мене. Потім приходиться до себе і – жалісним голосом, котрого ніхто з присутніх не чує – говорить Мені: *“Мій Боже! Тепер бачу, якою великою була Твоя Любов до мене; о Господи, ця любов була дуже великою, але я постійно Тебе ображав своїм грішним життям. Ніколи не думав про Тебе, мій Господи, мій Отче, мій Спасителю. Ти бачиш тепер усе. Прошу Тебе, Господи, прости мені все те зло, котре бачиш у мені і котре зі соромом визнаю. Люблю Тебе, мій Отче і Спасителю”*.

Помер у тій самій хвилині. Ось є переді Мною. Суджу його з любов'ю Отця, як назвав Мене, і помилую. Деякий час перебуватиме в Чистилищі, потім буде щасливий навіки. А Я, що за його життя тішився надією, що спасу його через його розкаяння, так ще більше радію з Моїм Небесним Двором, що зреалізував Своє прагнення і став його Отцем на цілу вічність.

Якщо мова йде про душі, які живуть справедливо і в освячу вальній ласці, то перебуваючи в них, відчуваю радість. Віддаю їм Себе. Дозволю їм користуватися Моєю Могутністю, і знаходять вони разом з Моєю Любов'ю завдаток Раю в Мені, своєму Отцеві і Спасителеві.

Кінець першого зошита

ЗОШИТ ДРУГИЙ

Зошит другий починається 12-им серпня 1932 року:

“Властиво, Я відкрив джерело води живої, котра ніколи не висохне від сьогодні аж до кінця світу. Приходжу до вас, Мої створіння, відкрити вам серце Отця вашого. Воно палає до вас любов'ю, діти Мої. Бажаю, щоб ви були свідками Моєї безмежної і милосердної Любові. Виявляти вам Мою Любов – це замало для Мене, бажаю ще відкрити вам Своє Серце, з котрого бризне освіжаюче джерело. Біля нього всі люди утамують свою спрагу. Відчують тоді таку радість, якої до цього часу не знали через величезний страх переді Мною, їхнім ніжним Отцем. Відколи Я обіцяв людям Спасителя, казав бити тому джерелу¹. Вчинив так, що тече воно крізь Серце Мого Сина, щоб дійти до вас.”

[¹Заувага Матері Євгенії – Відколи Він говорить мені про джерело, бачу Його щодня].

Моя величезна Любов до вас спонукає Мене ще більше відкрити Своє лоно. З нього битиме джерелом вода спасіння для Моїх дітей, яким дозволяю черпати доволі всього, чого потребують тепер й у вічності. Якщо бажаєте пізнати силу джерела, про яке йде мова, повинні навчитися, насамперед, глибше Мене пізнавати і любити так, наскільки зможете утамувати спрагу завдяки Мені, хто є не тільки Отцем вашим, але і вашим Приятелем і Повірником.

Чому вас дивує те, що вам говорю? Чи не створив Я вас на Свою Подобу? Створив вас на Свою Подобу, щоб ви не дивувалися, що розмовляєте і приятелюєте зі своїм Отцем, Творцем і Богом. Адже, завдяки Моїй милосердній Доброті ви стали дітьми Моєї Вітцівської та Божої Любові.

Мій Син Ісус перебуває в Мені, а Я в Ньому у взаємній Любові, що є Святим Духом. Він з'єднує нас вузами Любові, котра стверджує, що становимо *ОДНО*. Мій Син – вмістилище того джерела. Люди можуть приходити і черпати з Його Серця, завжди повного, аж до пролиття води спасіння! Проте вам слід переконатися, що те джерело, котре Мій Син вам відкриває, є освіжаючим і приємним! Тоді прийдете до Мене за посередництвом Мого Сина. Коли будете поруч зі Мною, довірте Мені ваші прагнення. Покажу вам те джерело, даючи Себе пізнати таким, яким Я є. Коли Мене пізнаєте, будете відсвіжені, відновлені, ваші хвороби покинуть вас, ваші страхи розвіються. Ваша радість буде величезною, а ваша любов знайде захист, який до тих пір ще не пізнала.

“Але яким чином, – скажете Мені, – можемо прийти до Тебе”? Ох, прийдіть дорогою довір'я! Називайте Мене вашим Отцем, любіть Мене в Дусі та Правді, і цього буде достатньо, щоб та освіжаюча і премогутня Вода погасила вашу спрагу. Якщо справді бажаєте, щоб дала усе, чого бракує вам для того, щоб Мене пізнати і полюбити, і, відчуваєте себе холодними і байдужими, зивайте Мене тільки солодким Іменем Отця, і Я прийду до Вас. Моє джерело жертвує вам любов, довіру і все те, чого вам бракує, щоб вас любив Отець і Творець.

Позаяк насамперед прагну, щоб Мене пізнали всі, щоб усі могли тішитися Моєю добротою і ніжністю вже тут на землі, станьте апостолами для тих, хто Мене не знає, хто Мене ще не знає! Я поблагословлю вашу працю і зусилля і щоб ви перебували поруч зі Мною у вічності у великій славі.

Я – Океан Милосердної Любові, діти Мої. Ось інший доказ Моєї Батьківської Любові, яку відчуваю до вас усіх без винятку, незважаючи на ваш вік, стан, край. Не відкидаю навіть різних відгалужень і сект, вірних і невірних. Огортаю тією Любов'ю віх розумних істот, сукупність котрих утворює людство.

Ось доказ, що Я – Океан Любові. Дав вам пізнати джерело, котре впливає з Мого лона, щоб погамувати вашу спрагу. Тепер, коли переконалися, що Я добрий для всіх, маю намір показати вам океан Моєї всеохоплюючої Милосердної Любові, щоб ви кинулися в нього з заплещеними очима. Задля чого? Аби, занурюючись у той океан, в ту купель милосердної Любові, душі – подібні до гірких крапель через вади і гріхи – позбулися надміру гіркоти.

Вийдуть з тієї купелі кращими, щасливішими, бо навчаться бути добрими і повними любові. Якщо, внаслідок незнання чи слабкості, станете знову гіркими краплями, Я надалі залишатимуся Океаном Милосердної Любові, готовим прийняти ті краплі гіркоти, щоб перемінити їх у любов, добро, щоб зробити вас святими, такими як Я, ваш Отець.

Чи бажаєте, діти Мої, провести життя тут, на землі, в спокої та радості? Прийдіть і киньтесь в той величезний океан, і залишайтеся у ньому завжди, проводячи життя своє в праці. Таке життя буде освячене милосердною Любов'ю.

Коли ж мова йде про Моїх дітей, що не живуть у Правді, то тим більше прагну осипати їх найціннішими батьківськими почуттями, щоб відкрили очі на світло, котре в цей час світить більш яскраво, ніж будь-коли. Тепер – час ласки, передбачений і очікуваний від вічності. Перебуваю тут у власній Особі, щоб розмовляти з вами. Приходжу як найніжніший, найбільш люблячий з батьків. Принижуюся, забуваю про Себе, щоб піднести вас до Себе і запевнити вам спасіння.

Усі, хто живе сьогодні, а також ті, хто житиме через століття чи пізніше аж до кінця світу, подумайте, що живете не самі. Отець, який є понад усіма батьками, живе поруч із вами. Живе навіть у вас, думає про вас і жертвує вам участь у скритих привілеях Своєї Любові. Наближайтеся до джерела, котре постійно впливатиме з Мого батьківського лона. Спробуйте, яка солодка ця спасенна вода. Пізнайте її захоплюючу владу над вашими душами, здатну заспокоїти всі ваші потреби. Прийдіть і киньтесь в океан Моєї Милосердної Любові, щоб жити тільки в Мені і вмерти для самих себе, щоб жити вічно в Мені.

Приписка Матері Євгенії. *Отець наш сказав мені під час внутрішньої розмови: “Джерело – символ Пізнання Мене, а Океан символізує Мою Любов і вашу довіру до Мене. Якщо хочете пити з цього джерела, занурюйтеся в Мої глибини, навчаючись пізнавати Мене. Пізнавши Мене, кидайтеся без вагань в Океан Моєї милосердної Любові, доручаючи Мені себе, а Я не зможу їй опертись. Пробачу тоді вам ваші гріхи і наповню Своїми найбільшими ласками”.*

Продовження Послання. Перебуваю між вами. Щасливі ті, хто вірить у цю правду і використовує час, про котрий сказано в Листах: надійде час, коли Бога люди любитимуть і шануватимуть так, як Він того прагне. У листах міститься питання “Чому?” і відповідь “Тому, що тільки Він Один достойний почитання, любові і слави навіки”. Як першу з десяти заповідей, Мойсей отримав від Мене таке побажання: “Любіть, почитайте, прославляйте Бога”!

Люди, які вже християни, можуть Мені сказати: “Ми любимо Бога від нашого приходу на світ або з часу нашого навернення, бо часто говоримо в молитві: Отче наш, що еси на Небесах!” Так, це правда, діти Мої, ви любите і вшановуєте Мене, коли вимовляєте звертання “Отче наш”. Але говоріть далі свої прохання і побачите:

“Нехай святиться Ім'я Твоє” – Чи Моє Ім'я – святе?

Далі говорите: “Нехай прийде Царство Твоє” – Чи Моє Царство прийшло?

Правда, з царським запалом вшановуєте гідність Мого Сина Ісуса, а в Ньому почитаєте Мене. Чи відмовите Мені вашому Отцеві, в цій великій славі, проголошуючи Мене Царем, або принаймні, дозволяючи Мені царювати, щоб усі могли Мене пізнати і полюбити?

Прагну, щоб ви урочисто відзначали свято Царської гідності, щоб винагородити за образи Мого Сина Ісуса, яких Йому завдали перед Пилатом, за зневаги отримані від воїнів, які бичували Його Святе і невинне людське тіло.

Не прошу про усунення цього свята. Навпаки прошу святкувати його урочисто, пристрасно, щиро. Проте всі, щоб дійсно пізнали Царя, повинні пізнати Його Царство. Отож, щоб засвоїти це досконало, треба ще пізнати Отця Ісуса, Царя, Творця того Царства.

Справді, діти Мої, Церква – спільнота, для створення якої Я послав Свого Сина, – доповнить Мою справу, почитаючи Того, хто є її Творцем – Вашого Отця і Сотворителя.

Діти Мої! Деякі з вас можуть Мені сказати: *“Церква зростає, постійно збільшується кількістю християн. Це свідчить про те, що наша Церква – досконала!”* Знайте діти Мої, ваш Отець постійно опікувався Церквою від хвилини її створення. Разом з Моїм Сином і Святим Духом бажав би Я, щоб через Мого Намісника, Святішого Отця, Вона була непомильною.

Чи не правда, однак, те, що християни практикували би з більшою щирістю і організованістю цю святу релігію, коли б пізнали Мене таким, яким Я є, тобто Отцем ніжним і милосердним, добрим і дбайливим?

Діти Мої, чи ви не старалися зберегти більшу вірність вашим християнським, а також громадянським обов'язкам, чинити справедливість перед Богом і людьми, якби ви знали, що маєте Отця, який про вас думає і любить вас безмежною Любов'ю?

Чи не правда, що якби ви знали того Отця, який любить вас усіх, не роблячи між вами різниці, називаючи усіх чудесним словом “діти”, ви би любили Мене ніжно, як діти? Чи ж любов, якою ви б Мене обдарували, не стала би – від Мого поштовху - любов'ю активною, що поширилась на решту людства, яка ще не відає про християнську спільноту, а ще менше про Того, хто її створив і є її Отцем?

Якби хтось промовив до тих душ, що віддаються пересудам, або до тих, які називають Мене Богом, бо знають, що Я існую, але не відають, що Я поруч з ними, коли би хтось сказав їм, що їхній Творець є також їхнім Отцем, що про них думає, піклується, огортає їх глибоким почуттям у численних терпіннях і зневірі, тоді навіть найбільш уперті, навернулися би. Навернення ці були би численнішими і міцнішими, тобто тривалішими.

Деякі – вивчаючи діяння Любові, яке приходжу довершити серед людей, – матимуть привід для критики і скажуть так: “Відколи місіонери прибули до далеких країв, то говорили невірним тільки про Бога, Його Доброту, Його Милосердя. Що ще могли б розказати про Бога так, як звичайно про Нього говорять?”

Місіонери говорили і продовжують говорити про Бога в такому вимірі, в якому самі Мене знають. Проте запевняю вас: не знаєте Мене такого, який Я є. Приходжу, власне, оголосити Себе Отцем усіх, найніжнішим з батьків. Приходжу, щоб виправити любов, котру мені жертвуєте: любов, спотворену страхом.

Приходжу, уподібнюючись Своїм створінням, щоб змінити ваше уявлення про надзвичайно справедливого Бога. Бачу, що люди живуть, але не всі довіряються своєму єдиному Отцю. Він хоче, щоб вони пізнали Його єдине прагнення: полегшити їхній перехід через земне життя, щоб опісля дати їм у Небі життя цілком Боже.

Знаю, що душі Мене не знають, ані ви Мене не знаєте. Не виходите за межі понять які маєте про Мене. Проте тепер, коли даю вам це Світло, перебувайте в Світлі і несіть Світло всім. Буде воно могутнім засобом, який провадитиме до навернень, а також до закриття, якщо це можливо, брами пекла.

Відновлюю тут Свою обітницю, котра завжди буде виконана. Ось вона:

Усі ті, хто визнаватиме Мене Іменем Отця, – хоч би тільки один раз – не згинуть, але матимуть надію на життя вічне разом з вибраними.

Вас, хто працюватиме для Моєї слави і візьме на себе завдання, яке полягатиме в тому, щоб Мене було пізнано, вшановано, люблено – запевняю, що великою буде ваша нагорода, бо врахую все, навіть найменше зусилля, яке зробите, і відплачу вам у сто разів більше у вічності.

Це для вас сказав: у Святій Церкві треба доповнити культ, віддаючи особливу честь Творцю цієї спільноти, Тому, Хто прийшов щоб її закласти, Тому, хто є її душею – Богу в Трьох Особах: Отцю, Синові і Святому Духові.

Доти, поки Церква і ціле людство не вшановуватиме індивідуально й особливо Трьох Осіб, чогось бракуватиме їй. Це Я вже дав відчути декотрим душам, але більшість із них – досить несміла

– не відповіла на Мій заклик. Інші відважилися сказати це, кому треба, але, зустрівши опір, не стали наполягати.

Тепер настала Моя година. Я Сам приходжу щоб люди, Мої діти, пізнали, те, чого донині цілком не розуміли. Я Сам приходжу і приношу палючий вогонь права Любові, щоб так розтопити і знищити могутній шар льоду, що оточує людство.

О, дороге людство, діти Мої, вирвіться з пут, якими донині зв'язував вас сатана через страх перед Отцем, який є Любов'ю. Прийдіть, наблизьтеся! Можете щохвилини наблизитися до вашого Отця. Відкрийте серця, просіть Мого Сина, аби давав вам можливість щораз глибше пізнати Мою ласкавість до вас.

О, ви, що є невірниками забобонів і прав, вирвіться з тієї тиранської неволі і прийдіть до Правди правд. Розпізнайте Того, хто вас створив і є вашим Отцем. Не стверджуйте, що користуєтеся вашими правами, обожнюючи і шануючи тих, котрі змушували вас аж до цього часу вести марне життя, але прийдіть до Мене! Чекаю на вас усіх, бо всі ви – Мої діти.

А ви, що перебуваєте в правдивому Світлі, скажіть їм, як солодко живеться в Правді! Скажіть же тим християнам, тим дорогим створінням, Моїм дітям, як солодко думати, що існує Отець, який все бачить, знає про все, про все турбується, котрий є безконечно добрим і вміє легко прощати, котрий зволікає з карою і карає неохоче. Скажіть їм також, що не хочу залишати їх одних і без заслуг у життєвих незгодах. Нехай прийдуть до Мене. Я їм допоможу, зменшу їхнє ярмо, осолоджу їхнє дуже тяжке життя. Наповню їх Своєю батьківською Любов'ю, аби зробити їх щасливими тепер й у вічності.

А ви, діти Мої, що втратили віру, живете в темряві, піднесіть очі і побачите ясне проміння, що надходить, аби вас освітити. Я – Сонце, яке освітлює, зігріває і розпалює. Дивіться і пізнайте, що Я – ваш Сотворитель, ваш Отець, ваш єдиний Бог. Власне тому, що люблю вас, приходжу, щоб і ви Мене полюбили, аби всі ви були спасенні.

Звертаюся до всіх людей цілого світу, щоб розголошували цей заклик Моєї батьківської Любові.

Нескінченна Любов, яку прагну дати вам пізнати, є реальною, тривалою дійсністю. Любіть, любіть, завжди любіть! Учиніть так, щоб Отця також любили, щоб міг віднині постати перед усіма як Отець, що найбільше палає Любов'ю до вас.

Вас, Мої улюблені сини, священики і монахині, заохочую, щоб ви допомагали пізнавати ту батьківську Любов до всіх людей, а до вас особливо. Ви зобов'язані так працювати, щоб Моя воля виконувалась у людях і у вас.

Необхідно, щоб Мене *знали, вшановували і любили*. Не дозвольте, аби Моя Любов так довго була неактивною, тому що Мене спалює прагнення бути любленим вами. Це епоха більш упривілейована від інших. Побоюючись, щоб той привілей не був відібраний від вас, не дозвольте, щоб минув! Душі потребують цього Божого дотику, а час приспішує. Не бійтесь нічого, Я – ваш Отець, допоможу вам під час ваших зусиль і праці. Буду завжди вас підтримувати і дам вам відчутти, навіть ще на цьому світі, Мир і Радість душі. Вчиню так, що принесе плоди ваша служба і ваші, повні старань, справи. Вділю вам неоціненний дар, бо душа, яка перебуває в Мирі і Радості, вже починає пізнавати самк Неба, очікуючи вічної нагороди.

Моєму Вікарію, Найвищому Священнику, Моєму Намісникові на землі, Я сповістив, що найбільше уподобав в апостоляті місії в далеких краях. Особливо великий запал необхідний для поширення по цілому світі набожества до Найсвятішого Серця Мого Сина Ісуса. Тепер доручаю йому справу, яку Сам Ісус прийшов сповнити на землі: любити і почитати Мене, даючи Мене пізнати таким, яким є, що Я, власне, сказав усім людям, Моїм дітям, Моїм створінням.

Коли би люди могли розгадати Серце Ісуса з усіма Його чеснотами і Його славою, пізнали би, що Його найпалкішим прагненням є прославлення, поклоніння і вшанування Отця, Того, Хто Його послав і насамперед віддання Отцю слави нечасткової, як це робили донині, а слави повної, яку людина може і повинна віддавати як Отцю, Сотворителю, а ще більше як Творцю Відкуплення.

Домагаюся від людини того, що може Мені жертвувати: довіру, любов і вдячність. Прагну бути знаним, вшанованим і любленим не тому, що маю потребу в Моєму створінні або його прославленні. Опускаюся до його рівня тільки тому, що хочу його спасти і зробити учасником Своєї слави, бо Моя Доброта і Любов спостерігають, що більшість істот, яких Я витягував з убогості й уважаю правдивими дітьми, впадають у вічне нещастя з демонами, не досягаючи мети свого створення, втрачаючи свій час і свою вічність.

Якщо чогось і прагну тепер, то хіба що більшої ревності зі сторони праведних, великої простоти в наверненні грішників. Бажаю навернення щирого і тривалого, навернення марнотних синів до батьківського дому, а особливо євреїв і всіх інших Моїх створінь і Моїх дітей: схизматиків, еретиків, масонів, нещасних святокрадців та членів різних тайних сект. Прагну, щоб цілий світ, хоче він того чи ні, знав, що існує Бог і Сотворитель, Той Бог, який постійно промовляє до їхньої необізнаності та неусвідомленості. Не знають, що Я – їхній Отець.

Вірте Мені ті, хто Мене слухає, читаючи ці слова! Якби всі люди, що перебувають поза Католицькою Церквою, почули про того Отця, Який їх любить, і є їхнім Творцем та Богом і прагне дати їм вічне життя, то більшість з них, особливо впертих, прийшла би до того Отця, про якого їй говорили.

Якщо ви не в змозі промовляти до них особисто, шукайте інші способи. Існує тисяча методів безпосередніх і опосередкованих. Використовуйте їх у праці з великим запалом. Обіцяю вам, що ваші зусилля, завдяки ласці, будуть швидко увінчані великими здобутками. Станьте апостолами Моєї Батьківської Доброти, бо через ревність, яку вам дам усім, матимете силу і владу над душами. Буду завжди біля вас й у вас. Коли вас двоє розмовлятиме, Я буду між вами двома, коли ж вас буде більше, буду між усіма. Таким чином, говоритимете те, чим Я вас надихну, і впроваджу ваших слухачів у бажаний душевний стан. І так люди будуть упокорені любов'ю і врятовані на цілу вічність.

Якщо мова йде про спосіб поклоніння Мені – так як того прагну – не прошу в вас нічого іншого, тільки великого довір'я. Не думайте, що очікую від вас суворого дотримання звичаїв, умертвлень, що хочу, щоб ви босими ногами ходили або падали лицем у порох, посипали себе попелом тощо. Ні, ні... бажаю – і тільки це для Мене важливе – щоб ви заховували дитяче ставлення до Мене, повне простоти і довіри.

З вашою допомогою стану всім для всіх як найніжніший і найбільш люблячий Отець. Буду приятний з усіма вами, віддаючи Себе вам усім, буду малим, щоб вас зробити великими навіки.

Більшість невірних, атеїстів, безбожників і різних спільнот перебувають у незгоді і безвір'ї, вважають що Я вимагатиму від них неможливих речей. Уважають, що будуть змушені піддаватися Моїм наказам, як тирана невільники, який, сповнений могутністю і пишнотою, знаходиться далеко від своїх підданих, щоб примусити їх до поваги і побожності. Ні, ні, діти Мої! Умію стати малим і пригорнути вас до себе зі сльозами радості на очах.

Замість того вимагаю вірного виконання заповідей, котрі Я дав Своїй Церкві, щоб ви були розумними створіннями і не нагадували звірят через непослух і злі нахили; щоб могли зберегти той скарб – вашу душу, яку я подарував вам у повноті Божої краси, в яку її прибрав.

Також зробіть те, про що Я вас уже просив для впровадження спеціального культу, що прославляв би Мене. Дійте, щоб усі усвідомили, що Я добровільно щедро обдарував вас і надав вам великої участі в Моїй Могутності і Славі тільки для того, щоб вас ущасливити і спасти, виявити вам Своє єдине прагнення любити вас і, щоб ви любили Мене. Якщо любитимете Мене дитячою і довірливою любов'ю, то одночасно живитимете повагу, повну любові і покори, до Моєї Церкви і Мох представників.

Мова йде не про ту повагу, яку маєте тепер. Вона не допускає вас до близьких і дружніх стосунків зі Мною, бо боїтеся Мене. Та фальшива повага, яку Мені виявляєте, є несправедливістю стосовно Справедливості, є раною, нанесеною найвразливішій частині Мого Серця, є забуттям, нехтуванням Моєї Батьківської Любові до вас.

Мій ізраїльський народ засмучував, а теперішнє людство постійно засмучує Мене тим, що невірно розуміють повагу до Мене. Ворог людей, очевидно, скористався цим, щоб схилити їх до ідолопоклонства і спричинити схизму. Послугується цим і далі й завжди буде використовувати це проти вас, щоб віддалити вас від Правди, від Моєї Церкви і від Мене. Не піддавайтеся більше ворогові душ, вірте в Правду, котра вам об'являється і йдьте у Світлі тієї Правди.

Ви, діти Мої, що перебуваєте поза Католицькою Церквою, знайте, що Моя Батьківська Любов охоплює і вас. Скерую до вас сердечне звернення, бо ви теж Мої діти. Якщо до цього часу ви жили в сітях, які наставляв на вас демон, то усвідомте тепер, що він вас ошукав. Прийдіть до Мене, вашого Отця а Я прийму вас із Радістю та Любов'ю!

Також ви, що не знаєте жодної іншої релігії, крім тієї, в котрій народилися – а релігія та неправдива – відкрийте очі! Ось Отець ваш, ось Той, Хто вас створив і прагне вас спасти! Приходжу до вас, щоб принести вам Правду, а з нею – Спасіння. Бачу, що не знаєте Мене і не відаєте того, що нічого іншого не хочу від вас, тільки, щоб ви пізнали Мене як Отця і Сотворителя, а також як Спасителя. І то, власне, через це незнання не можете Мене любити. Отже, знайте, що Я не так далеко від вас, як думаєте.

Як Я міг би залишити вас самих після того, як створив і прийняв – через Свою Любов – за Своїх дітей? Іду за вами скрізь, оберігаю вас у всьому, щоб усе стало підтвердженням Моєї великої поваги до вас. Незважаючи на це, забуваєте про Мої безконечні добродійства і говорите: *“То природа створила все, за її законами ми живемо і вмираємо”*. Зрозумійте, що Я – єдиний правдивий Бог і Творець світів, усього видимого і невидимого!

Щоб дати вам правдиве щастя в цьому і в майбутньому житті, прагну, щоб ви чинили те, що пропоную вам у Своєму Світлі. Час сприятливий, не дозвольте, отже, щоб жертвна любов вимилася з вашого серця так відчутно.

Тому раджу всім приймати участь у Святій Літургії. Це Мені дуже подобається. З часом подам вам інші малі молитви, проте не хочу вас переобтяжувати. Мені важливо, щоб ви вшановували Мене так, як вам говорив, встановивши Свято на Мою честь і служачи Мені з безпосередньою правдивістю дітей Бога, вашого Отця, Сотворителя і Спасителя людського роду.

Ось інше свідчення Моєї Любові до людей: діти Мої, не буду говорити про велич Моєї нескінченної Любові. Вам досить відкрити Святі Книги, подивитись на Розп'яття, Кивот і Найсвятіші Тайни, щоб зрозуміти, як глибоко Я вас полюбив! Я сказав мало слів, але вони є фундаментом Мого Діла Любові серед людей. Роблю це для того, щоб указати вам на необхідність сповнення на вас Моєї волі, і щоб ви щораз глибше Мене пізнавали і більше любили!

Допоки людина не живе в Правді, до тих пір не відчуває взагалі справжньої Свободи. Вважаєте, що живете в радості, перебуваючи поза правдивим Законом, який Я дав вам для послуху? Проте в глибині серця відчуваєте, що немає у вас ні правдивого Миру, ні правдивої Радості, і що не живете в правдивій Свободі Того, Хто вас створив і є вашим Богом, вашим Отцем!

Закореніла звичка довела вас до зла, вас, хто живе в правдивому Законі або, швидше, хто обіцяв дотримуватися того Закону, даного вам для запевнення вашого спасіння. Ви віддалилися від Закону через ваші недостойні вчинки. Думаєте, що ви щасливі? Ні. Відчуваєте, що ваше серце неспокійне. Може думаєте, що, шукаючи власного задоволення і різних людських радостей, ваше серце відчує себе, нарешті, заспокоєним? Ні. Дозвольте Мені сказати вам, що якщо не визнаєте Мене вашим Отцем і не приймете Мого ярма, щоб стати правдивими дітьми Бога, не житимете в правдивій свободі ані в правдивому щасті! Чому? Тому, що Я створив вас з єдиною метою: щоб ви пізнали і любили Мене, а також служили Мені, як проста і довірлива дитина служить своєму батькові!

Давніше, в Старому Завіті, люди поступали, як звірята, не дбали про жодну відзнаку, яка б указувала на їхню гідність бути дітьми Бога, їхнього Отця. Тому, щоб вони зрозуміли, що Я хотів підняти їх до високої гідності Божих дітей, Я змушений був повести Себе суворо. Пізніше – коли побачив, що деякі з них вже достатньо розумні, щоб урешті-решт зрозуміти, що потрібно встановити якусь різницю між ними і звірятами, Я почав наповнювати їх Моїми добродійствами і дозволяв, щоб

отримували перемоги над тими, хто ще не вмів пізнати і не мав своєї гідності. Через те що їх кількість збільшувалась, Я послав до них Свого Сина, обдарованого всіма Божими досконалостями, адже був Сином досконалого Бога. І це Він указав їм шляхи досягнення досконалості. Завдяки Йому ви адаптувалися до Моєї нескінченної Любові як правдиві діти, і пізніше Я вже не називав вас звичним іменем “створіння”, але іменем “діти”.

Огорнув правдивим Духом Нового Закону, котрий не тільки – як людей Старого Закону – відрізняє вас від звірят, але підносить вас вище людей Старого Завіту. Я всіх вас підніс до гідності дітей Божих. Так, ви – Мої діти і мусите говорити Мені, що Я – ваш Отець. Довіряйте Мені, однак, як діти, бо без довіри ніколи не матимете правдивої свободи.

Усе це Я вам сказав для того, щоб ви зрозуміли, що приходжу через те Діло Любові, щоб активно допомогти вам позбутися тиранської неволі, яка облутала ваші душі. Сказав Я вам також це задля того, щоб дати вам покуштувати справжньої свободи. З неї випливає щастя, у порівнянні з яким всі земні радощі – ніщо. Піднесіться всі до гідності Божих дітей, навчіться шанувати Божу велич, тоді Я більше, ніж будь-коли, буду вашим Отцем, найбільш люблячим і наймилосерднішим.

Я прийшов принести Мир через Діло Любові, для тих, хто вшанує Мене і довіряє Мені. Особливо для того, хто взиває і любить Мене як свого Отця, здійснию, що під час усіх його протиріч, переживань, будь-яких сумнівів зійде на нього промінь Миру. Якщо родини віддаватимуть Мені честь і любитимуть як Отця, обдарую їх Своїм спокоєм, а з ним – Своїм Провидінням. Якщо робітники, промисловці й різні ремісники взиватимуть і вшануватимуть Мене, пожертвую їм Свій Спокій, Свою Силу, буду їм як Отець, добрий і милосердний. Якщо в кожній християнській спільноті взиватимуть Мене і віддаватимуть Мені честь, пожертвую їм Свій Мир, буду для них найніжнішим Отцем і Своєю Могутністю запевню вічне спасіння душ.

Якщо все людство звернеться до Мене і вшанує, вчиню, що на нього ніби зійде добродійна роса, Дух Миру; якщо всі народи взиватимуть Мене і віддаватимуть Мені честь, ніколи вже не буде незгоди і воєн, бо Я є Богом Миру, і там, де Я перебуваю, нема війни.

Хочете отримати перемогу над своїм ворогом? Взивайте Мене, і святкуватимете над ним перемогу. Адже знаєте, що все можу вчинити Своєю Могутністю. Потім подарую вам цю Могутність, щоб ви нею користувались тепер й у вічності. Я завжди буду вашим Отцем, лиш би видавали себе пізнати як Мої діти. Чого ще можу прагнути через те Діло Любові, як не віднайдення серць, що зрозуміють Мене.

Я є абсолютною й досконалою Святістю. Жертвую вам цю Святість, Творцем котрої Я є, – через Мого Святого Духа, і повертаю її до ваших душ через заслуги Сина. Саме через Свого Сина і Духа Святого приходжу до вас і у вас шукаю Свого спочинку. Слова “*приходжу до вас*” видаватимуться деяким душам таємничими, протев них немає жодної таємниці. Після того, як Я доручив Своєму Синові встановлення Пресвятої Євхаристії, постановив входити у вас кожного разу, коли приймаєте Святе Причастя.

Звичайно, ніщо не перешкоджало Мені приходити до вас перед встановленням Пресвятої Євхаристії, бо немає нічого для Мене неможливого! Однак, прийняття Святих Тайн – процес, легкий для розуміння і пояснює вам, яким способом до вас приходжу.

Коли перебуваю у вас, легше даю вам те, чим володію, за умови, що Мене про це просите. Через Святі Тайни з'єднуєтеся зі Мною тісніше, під час цієї близькості потік Моєї Любові наповнює вашу душу Святістю, якою Я володію. Заливаю вас Своєю Любов'ю, а ви повинні просити Мене про чесноти і досконалість, яких потребуєте, і можете бути певні, що в тих хвилинах відпочинку Господа Бога в серці Його створіння Він ні в чому вам не відмовить. Позаяк стаєте місцем Мого відпочинку, то, власне, чи не захотіли би ви Мені його віддати? Адже Я – ваш Отець і ваш Бог, невже осмілитесь відмовити Мені? Не завдавайте Мені терпіння своєю жорстокістю до Мене, Отця, який просить про єдину ласку для Себе.

Перш ніж закінчу це Послання, прагну висловити побажання деяким душам, які посвятилися Моїй службі. Тими душами є ви, священники, монахи і монахині. Ви посвятилися Моїй службі в

розважаннях, ділах милосердя і апостоляту. З Моєї сторони – це привілей Моєї Доброти, з вашої – вірність покликанню згідно з вашою доброю волею.

Ось це побажання: ви, хто швидше розумієте те, чого очікую від людства, просить Мене, щоб Я міг виконати Діло Своєї Любові у ваших душах. Ви знаєте, які труднощі потрібно перебороти, щоб здобути одну душу. Ось діючий засіб, з допомогою якого легко буде повернути до Мене велику кількість душ: учіть їх пізнавати, любити і почитати Мене. Насамперед, прагну, аби ви почали це першими. Що то за радість для Мене зайняти чільне місце в домах священників, монахів і монахинь!

Що то за радість для Мене відчувати Себе Отцем серед дітей Моєї Любові! З вами, Мої любі, буду розмовляти, як з приятелями! Буду для вас найделікатнішим з довірених! Буду для вас усіх тим, Хто задовольнить усі ваші потреби. Насамперед буду Отцем, який приймає ваші прагнення, наповнюючи їх Своєю Любов'ю, Своїми добродійствами, Своєю всеобіймаючою ніжністю.

Не відмовляйте Мені в тій радості, яку прагну відчути серед вас! Віддам вам її в сто разів більше: якщо віддаватимете Мені честь, Я теж пошаную вас, приготувавши вам велику славу в Моєму Царстві! Я – Світло світла. Там, де Воно проникне, буде життя, хліб і щастя! Те світло освітить паломника, скептика, неука. Освітить вас усіх, о люди, що живете на цьому світі, повному темноти і недобрих звичок. Якби ви не мали Мого Світла, ви би впали в безодню вічної смерті!

Те Світло освічуватиме, нарешті, дороги, що ведуть до правдивої Католицької Церкви, – бідним дітям, які стали жертвами забобонів. Стану Отцем тих, хто найбільше терпить на цій землі, для нещасних прокажених. Стану Отцем усіх людей, які опущені, вилучені з кожної людської спільноти. Стану Отцем зажурених, хворих, а насамперед конаючих. Стану Отцем усіх родин, сиріт, удів, в'язнів, робітників, молоді. Стану Отцем у будь-яких потребах. Накінець, стану Отцем королів, Отцем їхнього народу. Всі відчуєте Мою Доброту, всі відчуєте Мою Опіку і всі побачите Мою Могутність!

Усім Моє Вітцівське і Боже Благословення. Амінь!

Особливо для Мого сина і Представника. Амінь! Особливо для Мого сина Єпископа. Амінь! Особливо для Мого сина твого Отця духовного. Амінь!

Особливо для Моїх дочок, твоїх Матерів. Амінь! Для цілої Конгрегації Моєї Любові. Амінь! Для цілої Церкви і для цілого Кліру. Амінь! Особливе благословення для Церкви в Чистилищі. Амінь! Амінь!

ВИСНОВКИ

Із сумлінністю і відповідальністю перед Церквою засвідчую: тільки визнавши Божественне і надприродне втручання, можна дати логічне і задовільне пояснення цим посланням. Те виняткове явище, позбавлене всього, що його оточує, видається мені повним шляхетності, піднесеності і надприродної плідності.

Проста законниця закликала душі до правдивого культу Отця – такого, про який говорив Ісус і який Церква установила в Літургії. Нема в цьому нічого суперечливого, чогось іншого, крім великої простоти і погодження з правдивою доктриною. Навіть, якщо відкинути чудесні об'явлення, що супроводжували це Послання, вони не втратять своєї вартості. Церква – незалежно від особливого випадку зі Сестрою – виголосить, чи ідея впровадження спеціального свята може бути прийнята з поглядів доктринальних.

Вірю, що Сестра донесла до нас великий доказ правдивості місії, застосувавши в реальному житті чудесну доктрину, про яку нагадала нам. Уважаю, їй слід продовжувати цю справу. Вірю, що її обрав перст Божий і – після десяти років вивчення, розважання і молитви – благословляю Отця, що вибрав мою дієцезію місцем таких хвилюючих об'явлень Його любові.

Єп. Олександр Каїлльот
Єпископ Гренобля під час об'явлення Послань